

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/443/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210183
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512210183.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v právnej veci navrhovateľa: A. Z., Z..F..P., O. Č.. XX, N., IČO: XX XXX XXX, proti odporkyni: M. F., bytom M. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Z. Č.. XX, G., IČO: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie 424,84 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C/279/2012-45 z 11.4.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie výroku trov konania pozostáva z dôvodov, že do konania vstúpil vedľajší účastník (ďalej len VÚ) ešte keď poplatok nebol zaplatený v konaní RO a bez požiadania súdu zaslali aj vyjadrenie k návrhu ešte pred tým, než navrhovateľ bol vyzvaný na zaplatenie poplatku. Išlo o neúčelné svojvoľné úkony VÚ bez toho, aby boli splnené podmienky na začatie konania (zaplatený súdny poplatok), preto náhradu vyúčtovaných trov právneho zastúpenia VÚ nepriznal.

V podanom odvolaní žiadal priznať tieto trovy právny zástupca vedľajšieho účastníka v sume 75,02 € a za odvolacie konanie 22,75 €.

V odvolaní namietal, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu zo 14.9.2011 sp.zn. 8M Cdo 4/2010 uverejnené na stránke www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>). Ústavný súd nemá v okolnostiach posudzovanej veci dôvod pochybovať o správnosti právneho záveru krajského súdu, keď so zreteľom na uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 281/2011 zo dňa 16.6.2011 taktiež posudzoval záver krajského súdu ústavný súd, že aj nezaplatenie súdneho poplatku zo žaloby samy osebe je skutočnosťou zakladajúcou zavinenie sťažovateľa ako žalobcu za zastavenie konania, ktorá odôvodňuje aplikáciu prvej vety ust. § 146 ods.2 O.s.p. V tejto súvislosti ústavný súd odôvodnil aj to, že žalobca len využil svoje procesné právo a svojou žalobou inicioval začatie súdneho konania, realizácia uvedeného práva prináša procesnú zodpovednosť, sťažovateľ mal počítať s tým, že bol v uvedenom konaní zastúpený druhý účastník kvalifikovaným právnym zástupcom. Ďalej v námietkach poukazuje na § 93 ods.4 O.s.p. už známe a opakujúce sa vety o účelnosti úkonov právnej služby, ktoré je treba zaradiť medzi efektívne úkony právnej služby, ktoré musia mať za cieľ a musia byť aj objektívne spôsobilé brániť ako v konkrétnom prípade práva spotrebiteľa.

V podanom vyjadrení navrhovateľ žiadal potvrdiť napadnuté uznesenie, lebo nejde o účelne vynaložené trovy podľa § 142 ods.1 O.s.p., rozvinul znenie ustanovenia § 93 ods.2 až 4 O.s.p., lebo evidentným motívom VÚ o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania bola účelovosť postupu VÚ, nie však chrániť spotrebiteľa. Z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 214 ods.2 O.s.p. v spojení s § 212 ods.1, 3 O.s.p. len vo výroku o náhrade trov konania a zistil, že odvolanie nie je opodstatnené a toto uznesenie je treba potvrdiť.

Podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. odvolací súd postupoval, keď potvrdil napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka.

Vzhľadom na právne posúdenie súdu prvého stupňa odvolací súd poukazuje na znenie čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, lebo každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho právne a nezávislom a nestrannom súde ako aj na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, lebo každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadený zákonom, avšak obsah práva na spravodlivý súdny proces nepamätá na to, že by mal byť spotrebiteľ diskriminovaný alebo nebol riadne ochránený, ak by právnomu zástupcovi VÚ nebola priznaná náhrada trov konania, keď je v riešenej veci neúčelná. Skúmanie účelnosti trov konania je zákonnou potrebou a povinnosť súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie bola vyjadrená už v Náleze III. ÚS 119/03 Ústavného súdu SR.

Odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti zodpovedá kritériám § 157 ods.2 O.s.p. a § 167 ods.2 O.s.p., a preto odvolaciemu súdu nič neostávalo len potvrdiť uznesenie v jeho napadnutej časti podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

Odvolací súd musí odpovedať na námietky uvedené v odvolaní, avšak keďže súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, vychádzal z riadneho zistenia skutkového stavu a pritom podľa obsahu spisu je preukázané, že skutočne nebol zaplatený súdny poplatok vo veci samej, a preto podľa § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, toto zastavenie konania zaviniel síce navrhovateľ a je povinný uhradiť trovy, avšak do konania vstúpil VÚ ešte keď poplatok nebol zaplatený v konaní rozkazom, v tomto konaní Ro nemá čo vedľajší účastník hľadať a až po prípadnom zrušení platobného rozkazu by mohol a mal vstúpiť do konania, bez požiadania súdu zaslal aj vyjadrenie návrhu ešte pred tým, než navrhovateľ bol vyzvaný na zaplatenie poplatku a tak všetky jeho preukázané trovy konania je treba považovať za neúčelné (porovnaj aj uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/105/2012 z 25.4.2012), lebo právny zástupca VÚ pri neúčelnosti trov konania ani nepreukázal nárok na náhradu trov potrebných na účelne uplatnenie alebo bránenie práva spotrebiteľa, lebo účelnosť trov nemôže bez ďalšieho vyplývať len z toho, že konanie bolo zastavené, ďalej podobné uznesenie 6Co/141/2012 Krajského súdu v Košiciach, keď pri postavení VÚ účelnosť nebolo možné vysloviť, keď táto účelnosť trov síce je vyvodená z čl. 47 Ústavy, ale každý úkon je treba posudzovať samostatne a trovy nemožno priznať, ak určité procesné podania nadbytočne sa opakujú bez uvedenia nových procesne významných skutočností, to platí aj pre podanie advokátov, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, nevzťahujú sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné pre posúdenie vo veci samej, úvaha VÚ, že vstup do konania spôsobil zastavenie konania je iba iluzórnou právnou predstavou vedľajšieho účastníka, lebo pre nezaplatenie súdneho poplatku bolo konanie zastavené, v rozkazom konaní napokon nemal čo VÚ hľadať a platobný rozkaz sa zásadne doručuje do vlastných rúk účastníka a nie do vlastných rúk VÚ.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.